ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas arhīva Nr. A42-01179-18
ECLI:LV:ADRJRTN:2018:0228.A420319217.3.S

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2018.gada 28.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis S.Linkevičs

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicējas /pers. D/ pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu pārskatīts pieteicējai aprēķinātā vecāku pabalsta apmērs.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 4.septembrī pieteicēja vērsās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – VSAA vai atbildētāja) Rēzeknes reģionālajā nodaļā ar iesniegumu, kurā lūdza piešķirt vecāku pabalstu par 2017.gada 21.jūlijā dzimušā bērna /pers. E/ kopšanu līdz bērna pusotra gada vecumam.

Ar VSAA Rēzeknes reģionālās nodaļas 2017.gada 9.oktobra lēmumu Nr.17/1847882 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējai piešķirts vecāku pabalsts 22,7318 *euro* dienā no 2017.gada 15.septembra līdz 2019.gada 20.janvārim.

Pieteicēja, nepiekrītot Sākotnējā lēmumā aprēķinātajam vecāku pabalsta apmēram, apstrīdēja to VSAA direktorei.

[2] Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar VSAA direktores 2017.gada 6.novembra lēmumu Nr.17/2054688 (turpmāk arī – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar sekojošajiem argumentiem.

[2.1] Saskaņā ar likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta pirmo daļu, vidējo iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai nosaka no iemaksu algas par 12 kalendāro mēnešu periodu, šo periodu beidzot divus kalendāros mēnešus pirms mēneša, kurā iestājies apdrošināšanas gadījums.

Pieteicējai apdrošināšanas gadījums iestājās 2017.gada septembrī, tātad vidējā iemaksu alga vecāku pabalsta apmēra noteikšanai ir jāaprēķina, ņemot vērā pieteicējai reģistrēto iemaksu algu periodā no 01.07.2016. līdz 30.06.2017. Iepriekšminētajā 12 mēnešu periodā pieteicēja reģistrēta kā bērna kopšanas pabalsta saņēmēja, kas kopj bērnu līdz 1,5 gadu vecumam un kura atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā pie darba devēja. Ienākumi šajā periodā pieteicējai reģistrēti tikai par vienu dienu.

[2.2] Pieteicēja vēlas, lai vidējā iemaksu alga tiktu aprēķināta, ņemot vērā par vienu dienu gūtos ienākumus.

Ņemot vērā to, ka visā vidējās iemaksu algas noteikšanas periodā pieteicēja atradusies bērna kopšanas atvaļinājumā, iemaksu alga vecāku pabalsta apmēra noteikšanai tika aprēķināta, piemērojot likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta otrās daļas 2.punkta nosacījumus.

Saskaņā ar šo tiesību normu, ja šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzētajā vidējās iemaksu algas noteikšanas periodā iemaksu alga nav bijusi (..) bērna kopšanas atvaļinājuma (..) dēļ, tad, aprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu, vidējo iemaksu algu nosaka par iepriekšējo šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzēto 12 mēnešu periodu, paredzot iespēju vidējo iemaksu algu noteikt darba ņēmējam attiecīgi par 12 mēnešu periodu 32 kalendāra mēnešu laikā pirms mēneša, kad iestājies apdrošināšanas gadījums.

Tātad pieteicējas vidējā iemaksu alga aprēķināta, ņemot vērā viņas ienākumus pirms došanās bērna kopšanas atvaļinājumā; t.i. periodā no 01.03.2015. līdz 29.02.2016., tādējādi nodrošinot veiktajām iemaksām atbilstošu vecāku pabalsta apmēru.

[2.3] VSAA ieskatā vidējās iemaksu algas aprēķins, ņemot vērā pieteicējas ienākumus tikai par vienu dienu, nav samērīgs un neatbilst viņas patiesajiem ienākumiem, kas gūti pirms došanās bērna kopšanas atvaļinājumā. Aprēķinot vidējo iemaksu algu no ienākumiem par vienu dienu, kalendāra dienas vidējā iemaksu alga būtu 76,86 *eiro*. Pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta informāciju, kuru VSAA nav pamata apšaubīt, pieteicējas darba devējs ziņojumā "Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī" 2017.gada maijā pieteicējai ir norādījis "0" nostrādātās darba stundas.

[2.4] Pieteicējas bērns /pers. E/ piedzima laikā, kad pieteicējas pirmais bērns nebija sasniedzis divu gadu vecumu, līdz ar to vecāku pabalsts aprēķināts piemērojot Ministru kabineta 1998.gada 28.jūlija noteikumu Nr.270 "Vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķināšanas kārtība un valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu piešķiršanas, aprēķināšanas un izmaksas kārtība" (noteikumi Nr.270) 16.^{2} pantu, kurā noteikts, ja personai, kopjot bērnu vecumā līdz diviem gadiem, piedzimst nākamais bērns, vecāku pabalstu par nākamā bērna kopšanu, pārtraucot vecāku pabalsta izmaksu par iepriekšējo bērnu, piešķir lielākajā apmērā, kāds aprēķināts no jauna saskaņā ar šo noteikumu 16.^{2} punktu vai kāds tas bija aprēķināts saskaņā ar šo noteikumu 16.^{2} punktu par iepriekšējo bērnu, pārrēķinot to attiecīgi tam vecāku pabalsta atvietojumam, kas noteikts vecāku pabalsta saņemšanas

laikposmam par nākamā bērna kopšanu.

Vecāku pabalsta apmērs par iepriekšējo bērnu tika aprēķināts 22,7318 *euro* dienā, bet par jaundzimušo bērnu /pers. E/ 22,3356 *euro*, līdz ar to piemērojot šo tiesību normu, vecāku pabalsta apmērs pieteicējai piešķirts lielākajā apmērā, kādā tas bija aprēķināts par iepriekšējo bērnu, t.i., 22,7318 *euro* dienā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu pārskatīts pieteicējai aprēķinātā vecāku pabalsta apmērs.

Pieteikums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[3.1] VSAA, pieņemot lēmumu par vecāku pabalstu piešķiršanu, neņēma vērā, ka 2017.gada 11.maijā pieteicēja strādāja un par nostrādāto dienu saņēma darba algu, kuru jāiekļauj aprēķinā. VSAA Lēmumā norāda, ka piekrīt, ka pieteicējai bijuši ienākumi par vienu dienu periodā no 01.07.2016 līdz 30.06.2017., bet tie neesot samērīgi un neatbilst patiesajiem ienākumiem un, pielietojot teleoloģiskās tiesību normu interpretācijas metodi, ir taisnīgāk un lietderīgāk aprēķinot vecāku pabalstu, ņemt vērā periodu no 01.03.2015. līdz 29.02.2016.

[3.2] Darba alga pieteicējai nav mainījusies kopš 2015.gada jūlija, tādējādi nav pamatoti uzskatīt, ka tie nav patiesie ienākumi.

Nepamatots ir VSAA arguments, ka Valsts ieņēmumu dienests esot viņus informējis, ka pieteicējai 2017.gada maijā ir nostrādātas 0 stundas. No EDS pieejamām izdrukām redzams, ka 2017.gada 11.maijā pieteicēja atsāka strādāt, par ko darba devējs ir samaksājis gan Valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, un ieturējis Iedzīvotāju ienākuma nodokli. No telefonsarunas ar VID darbinieku tika noskaidrots, ka pārskats, ko VSAA min Lēmumā, fiziskai personai nav pieejams, bet ja darba devējs algas lapiņā ir norādījis nostrādātās stundas, tad šīm stundām ir jābūt norādītām arī Valsts ieņēmumu dienestā, attiecīgi pirmatnējais dokuments ir algas lapiņa. Turklāt darba devēja algas lapiņā ir konkrēti norādītas stundas cik pieteicēja strādāja, cik bija bērnu kopšanas atvaļinājumā.

[4] VSAA tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, balstoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Papildus VSAA norāda, ka nepiekrīt pieteicējas viedoklim, jo vidējās iemaksu algas aprēķins, ņemot vērā pieteicējas ienākumus tikai par vienu dienu, nav samērīgs un neatbilst viņas patiesajiem ienākumiem, kas gūti pirms došanās bērna kopšanas atvaļinājumā, jo aprēķinot vidējo iemaksu algu no ienākumiem par vienu dienu, kalendāra dienas vidējā iemaksu alga būtu 76,86 *euro*, tātad tā netiktu noteikta objektīvi.

[5] Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmā daļa noteic, ka administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē izskata, ja pirmās instances tiesai to lūdzis pieteicējs (..).

Tā kā pieteicēja tiesai nav lūgusi lietu izskatīt mutvārdu procesā, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai daļai lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, rakstveida procesā izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Ar Sākotnējo lēmumu nolemts pieteicējai piešķirts vecāku pabalstu 22,7318 *euro* dienā no 2017.gada 15.septembra līdz 2019.gada 20.janvārim.

Pieteicēja iebilst pret noteikto vecāku pabalsta aprēķina apmēru, lūdz to pārrēķināt un izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Pieteicēja 2017.gada 11.maijā strādāja un par vienu nostrādāto dienu saņēma darba algu 76,86 *euro*, kuru pieteicējasprāt ir jāiekļauj aprēķinā. Tādējādi strīds lietā ir par to, vai aprēķinot pieteicējas vidējās iemaksu algas periodu, tajā ir iekļaujama darba alga par vienu nostrādāto dienu 2017.gada 11.maijā.

Jautājums par personas tiesībām uz valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu un pabalsta
apmēru izskatāms, ņemot vērā tiesību normas, kas bija spēkā vecāku pabalsta pieprasīšanas laikā.

[8] Likuma Par valsts sociālo apdrošināšanu" 3.panta pirmā daļa, noteic, ka, sociālā apdrošināšana ir pasākumu kopums, ko organizē valsts, lai apdrošinātu personas vai tās apgādībā esošo personu risku zaudēt darba ienākumu sakarā ar sociāli apdrošinātās personas slimību, invaliditāti, maternitāti, bezdarbu, vecumu, nelaimes gadījumu darbā vai saslimšanu ar arodslimību, bērna kopšanu, kā arī papildu izdevumiem sakarā ar sociāli apdrošinātās personas vai tās apgādībā esošās personas nāvi. Sociālā apdrošināšana ir valsts sociālās drošības sistēmas sastāvdaļa. Sociālās apdrošināšanas pakalpojuma mērķis ir aizstāt sociāli apdrošinātās personas garantētos algotā darba ienākumus (piemēram, darba līgumā noteikto atalgojumu), (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2010.gada 8.jūnija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2009-115-01 9.1. punktu*).

Sociālās apdrošināšanas kopumā būtība, kā to atzinusi Augstākās tiesa, ir apdrošināt personas risku zaudēt darba ienākumus sakarā ar sociālā riska (apdrošināšanas gadījuma) iestāšanos. Tas nozīmē, ka sociālās apdrošināšanas sistēmas ietvaros personai tiek izmaksāts sociālās apdrošināšanas pabalsts, kas sedz daļu no personas gūtajiem ienākumiem, kādi tai bija sociālā riska iestāšanās brīdī un kurus tā nespēj iegūt sociālā riska iestāšanās dēļ (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2010.gada 10.jūnija sprieduma Nr.SKA-246/2010 9.punktu*).

No minētā secināms, ka sociālās apdrošināšanas mērķis ir daļēji aizstāt tos ienākumus, kādi personai bija sociālā riska iestāšanās brīdī un kurus tā nespēj iegūt sociālā riska iestāšanās dēļ.

[9] Vecāku pabalsta aprēķināšanu nosaka likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta pirmā daļa, kas paredz, ka vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai nosaka no apdrošinātās personas apdrošināšanas iemaksu algas par 12 kalendāro mēnešu periodu, šo periodu beidzot divus kalendāros mēnešus pirms mēneša, kurā iestājies apdrošināšanas gadījums.

Kā redzams no tiesību normas, aprēķinā ir paredzēts, ka vidējo apdrošināšanas iemaksu algu aprēķina no 12 kalendāro mēnešu perioda, nevis no 1 dienas. Šāds aprēķināšanas princips ir noteikts tādēļ, lai varētu konstatēt, ka personai ir stabili ienākumi ilgstošā laika periodā. Līdz ar to varētu arī nonākt pie secinājuma, ka šādus ienākumus persona varētu gūt arī turpmākā perioda ietvaros, ja neiestātos apdrošināšanas gadījums (slimība, bērna piedzimšana, darba zaudēšana u.c.).

Divpadsmit kalendāro mēnešu perioda izmantošana aprēķinā ir nepieciešama arī tādēļ, lai pēc iespējas izvairītos no apdrošināšanas pabalstu

izkrāpšanas. Ilgstoša perioda ietvaros pastāvošas darba attiecības ir daudz vieglāk pārbaudīt, nekā tādas, kas pastāv ļoti īslaicīgi (piemēram, vienu dienu).

No noteikumu Nr.270 8.punkta izriet, ka vidējās iemaksu algas aprēķinā ņem vērā tikai algotā darbā aprēķināto iemaksu algu, neieskaitot tajā sociālās apdrošināšanas pabalstus, kā arī aprēķina periodā neieskaita tās kalendāra dienas, kurās persona citastarp atradusies grūtniecības, dzemdību un bērna kopšanas atvaļinājumā.

Pieteicējai apdrošināšanas gadījums iestājās 2017.gada septembrī, tad vidējā iemaksu alga vecāku pabalsta apmēra noteikšanai ir jāaprēķina, ņemot vērā pieteicējai reģistrēto iemaksu algu periodā no 01.07.2016. līdz 30.06.2017. Iepriekšminētajā 12 mēnešu periodā pieteicēja reģistrēta kā bērna kopšanas pabalsta saņēmēja, kas kopj bērnu līdz 1,5 gadu vecumam un kura atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā pie darba devēja. Ienākumi šajā periodā pieteicējai reģistrēti tikai par vienu dienu – 2017.gada 11.maijā 76,86 *euro* apmērā, kad pieteicēja uz vienu dienu izgāja darbā pēc pirmā bērna kopšanas atvaļinājuma.

Ievērojot iepriekš minētās tiesību normas, pieteicējas kalendāra dienas vidējo iemaksu algu vecāku pabalsta apmēra noteikšanai veidotu tikai šīs vienas dienas ienākumi 76,86 *euro*.

Atbildētāja ir piemērojusi pieteicējai likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta otrās daļas 2.punktu, kas paredz, ka, ja šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzētajā vidējās iemaksu algas noteikšanas periodā iemaksu alga nav bijusi (..) bērna kopšanas atvaļinājuma (..) dēļ, tad, aprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu, vidējo iemaksu algu nosaka par iepriekšējo šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzēto 12 mēnešu periodu, paredzot iespēju vidējo iemaksu algu noteikt darba ņēmējam attiecīgi par 12 mēnešu periodu 32 kalendāra mēnešu laikā pirms mēneša, kad iestājies apdrošināšanas gadījums.

Tādējādi likumdevējs ir paredzējis aprēķinu perioda novirzīšanu uz to posmu, kurā persona nav bijusi grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā, bērna kopšanas vai pārejošas darba nespējas dēļ. Līdz ar to tiek ņemti vērā personas ienākumi, saglabājot 12 mēnešu periodu kā vidējā aprēķina izmantojamo periodu.

Savukārt likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta septītā daļa paredz to, ka gadījumā, ja 31.panta pirmajā daļā paredzētā vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas perioda daļā apdrošinātajai personai apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi pārejošas darba nespējas, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, bērna kopšanas atvaļinājuma dēļ, vidējo apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas periodā neieskaita pārejošas darba nespējas, grūtniecības un dzemdību atvaļinājumus un bērna kopšanas atvaļinājuma dienas.

Tiesa konstatē, ka likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta septītā daļa ir izņēmums, kas atkāpjas no vispārējā principa, ka algas aprēķinā izmanto 12 kalendāro mēnešu periodu.

[10] Likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta septītās daļas vārdiskais teksts neizslēdz iespēju, ka aprēķinā tiek izmantota tikai 1 darba diena. Tomēr šādā gadījumā var konstatēt nozīmīgas pretrunas ar regulējumu, kas nosaka kārtību, kādā veidā tiek aprēķināts pabalsta apmērs.

Saskaņā ar noteikumu Nr.270 8.punktu vidējo apdrošināšanas iemaksu algu aprēķina pēc formulas Vd=(A1+A2..+A12) : D, kur Vd ir kalendāra dienas vidējā apdrošināšanas iemaksu alga.

Jēdziens "kalendāra diena" nav identisks jēdzienam "darba diena" noteikumu Nr.270 8.punkta izpratnē.

Lielākā laika periodā ietilpst gan darba dienas, gan brīvdienas. Ienākumu summa, kas faktiski tiek gūta ar darbu darba dienās, tiek pārdalīta vienmērīgi uz visām kalendāra dienām, kas ietilpst 12 mēnešu periodā. Līdz ar to kalendāra dienas vidējā darba alga vienmēr ir zemāka par vidējo "darba dienas" algu. Ja izejas datos ir tikai viena darba diena, tad noteikumu Nr.270 8.punkta formula nav izmantojama, jo tā nav paredzēta šāda veida aprēķiniem.

Noteikumu Nr.270 8.punkta formula paredz, ka tiek summēti periodi A1 līdz A12, kas apzīmē kalendāra mēnešus. Līdz ar to no šīs formulas būtības izriet, ka rēķināt kalendāra dienas vidējo lielumu var situācijā, ja personai ir vismaz 1 mēnesi nepārtraukts darba posms. Tomēr vērā ņemams ir arī tas, ka arī viena mēneša lielums neatspoguļo vidējos ienākumus, jo vidējā lieluma aprēķinam ir vajadzīgi vismaz divi lielumi, kas tiek savstarpēji izlīdzināti. Līdz ar to minimālais perioda apjoms, kas ļautu noteikt vidējo algu, izslēdzot citus periodus, ir divi mēneši.

Ņemot vērā, ka regulējums nenosaka minimālo apjomu, kas ir pieļaujams aprēķina veikšanai, tad nepieciešamā iemaksu perioda minimālo apjomu ir nepieciešams precizēt iestādes praksē.

Tiesas vērtējumā, ja izejas datos ir tikai viena darba diena, tad principā nav iespējams izmantot noteikumu Nr.270 8.punktā norādīto formulu kalendāra dienas vidējās iemaksu algas aprēķināšanai. Līdz ar to konkrētajā gadījumā nav nepieciešama detalizētāka analīze par iespējamām robežām, līdz kurām ir pieļaujama likuma „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta septītās daļas piemērošana.

[11] Atbilstoši tradicionālajam uzskatam, izņēmumi nav tulkojami paplašināti, jo šādā gadījumā tiek izjaukts likumā noteiktais kopsakars starp "noteikumu" un "izņēmumu no noteikuma". Likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta septītā daļa ir izņēmums. Līdz ar to tā ir tulkojama šauri, lai tā neizjauktu līdzsvaru, kas ir paredzēts ar šī izņēmuma piemērošanu.

Tas, ka paplašināta tulkošana (formulas pielāgošana 1 kalendāra dienas izmantošanai) konkrētajā gadījumā noved pie tā, ka tiek izjaukts līdzsvars starp "noteikumu" un "izņēmumu no noteikuma", ir secināms no tā, ka 1 dienas iemaksas izmantošana nonāk pretrunā ar pamatprincipiem, kas paredz to, ka apdrošināšana nodrošina personas risku zaudēt ienākumus apdrošināšanas gadījuma iestāšanās rezultātā. Tiek izjaukta "proporcija", ka par vienas darba dienas ienākumiem pieteicēja vēlas saņemt pabalstu 1,5 gadu ilgā periodā.

Likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta otrā un septītā daļa tika ietverta likumā, lai apstāklis, kad personai ar mazu laika starpību dzimst bērni, šie apstākļi kopumā nenovestu pie tā, ka būtiski samazinās sniedzamais atbalsts – bērnu kopšanas pabalsts *(sk., Augstākās tiesas 2010.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-527/2010 16.punktu)*. Vienlaicīgi nebūtu arī pieļaujams, ka šis izņēmuma regulējums tiktu izmantots tādējādi, lai gūtu nepamatoti lielu valsts atbalstu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka situācijās, kad personai 12 mēnešu periodā ir tikai īslaicīgi ienākumi, VSAA ir jāņem vērā iepriekšējais 12 mēnešu posms personas vidējo ienākumu aprēķinā (*sk. Augstākās tiesas 2017.gada 24.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-987/2017 7. un 8.punktu).*

[12] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā nepastāv pieteicējai labvēlīga administratīvā akta, ar kuru tiktu pārskatīts aprēķinātā vecāku pabalsta apmērs, iekļaujot aprēķinā saņemto darba algu par vienu nostrādāto dienu, izdošanas priekšnosacījumi. Tādējādi pieteicējas pieteikums ir pilnībā noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu, 291.panta pirmo daļu,

tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu pārskatīts pieteicējai aprēķinātā vecāku pabalsta apmērs.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis S.Linkevičs